

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/8/2012
Identifikačné číslo spisu:	2010200216
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:2010200216.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: F. H., nar. XX.XX.XXXX, Z., I., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Trnava, Krajský dopravný inšpektorát, Kollárova 31, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-DI-ODV-65/2010 zo dňa 1. apríla 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 23S/10//2010-30 zo dňa 20. decembra 2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23S/10//2010-30 zo dňa 20. decembra 2010, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRP-DI-ODV-65/2010 zo dňa 1. apríla 2010, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnava č.p. ORP-P-1334/DI-TT-SK-2009 zo dňa 22. februára 2010 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a uložení sankcií podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch vo forme pokuty vo výške 100 Eur. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že správne orgány dostatočne a spoľahlivo zistili skutkový stav a vyvodili z neho správny právny záver. Krajský súd svoj záver o tom, že žaloba nie je dôvodná odvodil zo zistenia, že žalobca dňa 1. júna 2009 v čase o 05.10 hod. viedol ako vodič motorové vozidlo zn. I. XXXX s ev.č. Y. v smere na G., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície Krajského dopravného inšpektorátu KR PZ Bratislava, pri kontrole bolo zistené, že vodič viedol vozidlo bez vodičského preukazu, nakoľko ho nemal pri sebe.

Týmto konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b/ a s poukazom na ust. § 94 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Svojím konaním porušil základné povinnosti vodiča, kde je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané zákonom č. 8/2009 Z. z.

Rozhodnutím o odvolaní bolo žalobcovi žalovaným pod č.p.: KRP-29/DI-ODV-2009 zo dňa 4. marca 2009 zamietnuté odvolanie voči rozhodnutiu o priestupku vydané Okresným dopravným inšpektorátom v Trnave č.p.: ČTS-P:ORP-1951, 2206, 2674/DI-SK-2008 zo dňa 2. decembra 2008, ktorým mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, pričom táto mu začala plynúť dňom 9. mája 2008.

Žalobca požiadal dňa 14. mája 2009 Okresný dopravný inšpektorát o vrátenie vodičského preukazu a bol upovedomený, že pred vrátením je povinný podrobiť sa preskúšaniu z odbornej spôsobilosti, čo neurobil.

Aj keď bol žalobcovi vodičský preukaz odobratý podľa zákona č. 315/1996 Z. z. v § 143 sa stanovuje, že na konanie podľa zákona č. 315/1996 Z. z. začaté a právoplatné neukončené pred 1. februárom 2009 sa vzťahujú doterajšie predpisy.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa mal pred vrátením vodičského preukazu podrobiť preskúšaniu odbornej spôsobilosti.

Krajský súd poukázal na to, že aj zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 22. februára 2010 vyplynulo, že podľa § 73 ods. 1 zákona o priestupkoch bolo podozrivému (žalobcovi) oznámené, že je obvinený zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. Žalobca vypovedal, že vodičský preukaz mu bol políciou zadržaný neoprávnene 1. júna 2009, mal nárok na vrátenie, sankcia sa skončila, žiadal si o vrátenie, ale povedali mu, že vodičský preukaz nedostane, nakoľko nie je právoplatné rozhodnutie, preto ho nemohol mať pri sebe.

Krajský súd dospel k záveru, že je evidentné, že žalobca svojím konaním porušil ust. § 4 ods. 1 písm. b/ s poukazom na § 94 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. a preto bol dôvodne uznaný vinným zo spáchania priestupku proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb., pretože jazdil bez vodičského preukazu.

Rozhodnutie žalovaného preto vyhodnotil ako zákonné, odôvodňujúce uloženie sankcie v takej výške vzhľadom na spôsob spáchania, následky na okolnosti, za ktorých bol priestupok spáchaný, mieru zavinenia, pohnútky a osobu páchatela.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie, ktoré na výzvu krajského súdu doplnil tak, že žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že sa rozhodnutie žalovaného i prvostupňového správneho orgánu zrušujú a vracajú na ďalšie konanie.

Nestotožnil sa s názorom krajského súdu, ktorý si osvojil názor žalovaného, ktorý podmieňuje vrátenie vodičského preukazu za podmienok, ktoré ustanovuje § 143 zákona č. 8/2009 Z. z.

Zdôraznil, že jemu bol vodičský preukaz zadržaný podľa zákona č. 315/1996 Z. z., preto logicky mu má byť vrátený podľa tohto zákona.

Poukázal na to, že žiadal o vrátenie vodičského preukazu, ale nebolo mu vyhovené. Z toho vyplýva, že vodičský preukaz má stále zadržaný neoprávnene, pretože nebol dodržaný úradný postup, žiadal bez odkladu vrátiť vodičský preukaz.

Žalovaný správny orgán vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Žalovaný uviedol, že žalobca si podal dňa 14. mája 2009 na Okresný dopravný inšpektorát v Trnave žiadosť o vrátenie vodičského preukazu, pričom bol následne upovedomený, že pred jeho vrátením je povinný sa podrobiť preskúšaniu z odbornej spôsobilosti.

Následne si podal opätovnú žiadosť o vrátenie vodičského preukazu na ODI Trnava, kde bol upovedomený, že už nemôže žiadať o jeho vrátenie, nakoľko mu bola uložená rozhodnutím o priestupku sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvanásť mesiacov (od 16.6.2009), pričom

svoju žiadosť podal 25. júna 2009.

Žalovaný poukázal na to, že žalobcovi bolo rozhodnutím č.p.: KRP-29/DI-ODV-2009 zo dňa 4. marca 2009 zamietnuté odvolanie voči rozhodnutiu o priestupku vydané Okresným dopravným inšpektorátom v Trnave zo dňa 2. februára 2008, ktorým mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov a pokuta vo výške 331,94 Eur voči ktorému podal žalobu. Krajský súd v Trnave rozsudkom sp.zn. 14S/33/2009-40 žalobu zamietol a Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 10Sžd/4/2011 zo dňa 25. januára 2012 rozsudok krajského súdu potvrdil.

Podľa žalovaného existujúcimi dôkazmi a vykonaným dokazovaním bolo žalobcovi spoľahlivo preukázané spáchanie priestupku dňa 1. júna 2009 vedením motorového vozidla bez vodičského preukazu, čo postačovalo na rozhodnutie.

Žalovaný súčasne s vyjadrením k odvolaniu žalobcu zaslal evidenčnú kartu vodiča k nahliadnutiu, ktorá podľa neho svedčí o nedisciplinovanosti a nerešpektovaní zákona zo strany žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 11. decembra 2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že žalobca dňa 1. júna 2009 v čase o 05.10 hod. viedol ako vodič motorové vozidlo zn. I. XXXX s ev.č. Y. v smere na G., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície Krajského dopravného inšpektorátu KR PZ Bratislava, pri kontrole bolo zistené, že vodič viedol vozidlo bez vodičského preukazu, nakoľko ho nemal pri sebe.

Týmto konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b/ a s poukazom na ust. § 94 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Prvostupňový orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a uložil mu pokutu vo výške 100 Eur (rozhodnutím č.p.: ORP-P-1334/DI-TT-SK-2009 zo dňa 22. februára 2010).

V odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca tvrdil, že dňa 1. júna 2009 sa nedopustil žiadneho priestupku, pretože pri policajnej kontrole neohl mal u seba vodičský preukaz, keďže napriek žiadosti zo dňa 3. februára 2009 o vrátenie vodičského preukazu mu tento nebol vrátený s tým, že vo veci zatiaľ nie je vydané právoplatné rozhodnutie. Dňa 14. mája 2009 si opätovne požiadal o vrátenie vodičského preukazu, dňa 23. júna 2009 sa osobne dostavil na ODI v Trnave, kde mu bolo oznámené, že na vrátenie VP je povinný predložiť potvrdenie o zaplatení pokuty. Zaplatenie pokuty považoval za predčasné, pretože dňa 20. marca 2009 podal proti rozhodnutiu žalovaného žalobu na krajský súd.

Vyjadril presvedčenie, že keď mu bol vodičský preukaz odobratý podľa zákona č. 315/1996 Zb., tak mu aj má byť vrátený podľa tohto zákona a nie podľa zákona č. 8/2009 Z. z.

Žalovaný požiadal o vrátenie vodičského preukazu, lebo uplynula polovica doby zákazu činnosti vydaného rozhodnutím zo dňa 20. júla 2009.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí, ktorým potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie, konštatoval, že k spáchaniu priestupku došlo tak, ako bolo ustálené v prvostupňovom konaní, sankcia bola uložená v súlade so zákonom s prihliadnutím na osobu páchatela, závažnosť priestupku, pričom odvolacie dôvody žalobcu nemožno akceptovať vzhľadom na zistený a potvrdený stav vecí. V ďalšom poukázal na to, že vodičský preukaz mu nebol vrátený z dôvodu, že nesplnil povinnosti vyplývajúce zo zákona pred vrátením vodičského preukazu.

Žalovaný v rozhodnutí poukázal na to, že aj keď bol vodičský preukaz odobratý podľa zákona č. 315/1996 Z. z., § 143 stanovuje, že na konanie podľa zákona č. 315/1996 Z. z. začaté a právoplatne neukončené pred 1. septembra 2009 sa vzťahujú doterajšie predpisy. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca pred vrátením vodičského preukazu je povinný sa podrobiť preskúšaniu z odbornej spôsobilosti.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z. vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

Podľa § 94 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. vodičský preukaz je verejnou listinou, ktorou jej držiteľ preukazuje oprávnenie viesť motorové vozidlá v rozsahu v ňom uvedenom. Držiteľ vodičského preukazu je povinný mať platný vodičský preukaz pri vedení motorového vozidla pri sebe a na výzvu policajta ho predložiť na kontrolu; to platí aj pre osobu spolujazdca podľa § 74 ods. 2.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o priestupkoch priestupkom nie je konanie, ktorým niekto odvracia

a) primeraným spôsobom priamo hroziaci útok na záujem chránený zákonom alebo

b) nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému zákonom, ak týmto konaním nebol spôsobený zrejme rovnako závažný následok ako ten, ktorý hrozil, a toto nebezpečenstvo nebolo možné v danej situácii odstrániť inak.

V zmysle § 51 zákona o priestupkoch sa na konanie o priestupkoch vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (Správny poriadok), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2). Účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3). Vykonávanie dôkazov patrí správneho orgánu (ods. 4). Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Za priestupok podľa odseku 1 písm. k) možno uložiť pokutu písm. k) možno uložiť pokutu do 100 Eur.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd sa zaoberal všetkými námietkami žalobcu a pokiaľ dospel k záveru, že preskúmané správne rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a dôvody žaloby neboli relevantné, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý rozhodnutie žalovaného potvrdil, keď vzhľadom na spoľahlivo zistený skutkový stav vecí v správnom konaní považoval postup žalovaného ako aj jeho rozhodnutie za vydané v súlade so zákonom, považovať za správne. V postupe krajského súdu nezistil odvolací súd žiadne pochybenie.

V správnom súdnictve sa súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právu

vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd v postupe správnych orgánov nezistil žiadne pochybenia. Z priloženého administratívneho spisu žalovaného bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalobca dňa 1. júna 2009 v čase o 05.10 hod. viedol ako vodič motorové vozidlo zn. I. XXXX s ev.č. Y. v smere na G., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície Krajského dopravného inšpektorátu KR PZ Bratislava, pri kontrole bolo zistené, že vodič viedol vozidlo bez vodičského preukazu, nakoľko ho nemal pri sebe.

Pre posúdenie toho, či žalobca svojim konaním naplnil skutkovú podstatu priestupku tak, ako sa mu rozhodnutiami správnych orgánov kladie za vinu, bolo rozhodujúce, či zistenie správnych orgánov, že žalobca viedol motorové vozidlo v inkriminovanom čase bez vodičského oprávnenia bolo správne.

O tejto skutočnosti nemal odvolací súd žiadne pochybnosti, keď samotný žalobca takúto okolnosť ani nenamieta.

Na argumentáciu žalobcu, ktorý brojil proti rozhodnutiu o priestupku neoprávnenosťou zadržania vodičského preukazu odvolací súd nemohol prihliadnuť, nakoľko posúdenie oprávnenosti zadržania vodičského preukazu bolo možné namietat' v inom konaní (tzv. zásahovou žalobou).

Pokiaľ bol totiž žalobca presvedčený o tom, že bol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch takýmto zásahom, ktorý považoval za nezákonný, mohol sa domáhať aby súd uložil správne orgánu povinnosť zdržať sa porušovania jeho práv a obnoviť stav pred zásahom - zadržaním vodičského preukazu.

Z vyjadrenia žalobcu ani z obsahu spisu nevyplyva, že by sa voči takémuto podľa jeho argumentácie nezákonnému zadržaniu vodičského preukazu bránil uvedenou cestou, preto odvolací súd na jeho námietku neprihliadol.

Rozhodujúcou skutočnosťou bolo teda zistenie, že žalobca viedol v inkriminovaný čas motorové vozidlo bez vodičského preukazu a pokiaľ mu bola za tento priestupok uložená sankcia, bolo potrebné rozhodnutie žalovaného vyhodnotiť ako zákonné.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní, ktoré mu predchádzalo. Správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcu uznali vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch, za čo mu uložili pokutu podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch.

Rovnako nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami, ktoré súd totožné s námietkami odvolacími a dospel k správne názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.